

[Justitsministeren]

Justitsministeriet er ikke bekendt med den konkrete sag, der omtales i begrundelsen for spørgsmålet.

Mere generelt kan det oplyses, at varetægtsarrestanter har adgang til at modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet tillader det. Besøg af børn kan normalt kun finde sted under ledsagelse af en voksen.

Politiet kan dog af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg. Politiets afslag på besøg skal på varetægtsarrestantens begæring forelægges retten til afgørelse.

Spm. nr. S 1606

Til *finansministeren* (4/8 87) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren oplyse, om Socialforskningsinstituttet har undersøgt lønforholdene for f.eks. statens edb-medarbejdere og edb-medarbejdere i det private erhvervsliv, og hvornår en sådan undersøgelse blev foretaget?«

Begrundelse

Konflikten mellem Finansministeriet og PROSA har nu varet tre måneder, og der synes ikke at være nogen umiddelbar løsningsmulighed. Det er ikke Folketingets opgave at blande sig i konflikter på arbejdsmarkedet, men som arbejdsgiverpart – om end i opposition – må det være nødvendigt at være opmærksom på, om der er andre elementer i den faglige kamp end netop løn og ansættelsesforhold.

For mig at se forfølger ministeren den interesse, der ligger i at afprøve, om statens edb-opgaver kan lægges ud til private virksomheder og man dermed kan nedtrappe den offentlige virksomhed.

Længe inden overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet var ministeren opmærksom på de skærende lønforskelle mellem offentligt og privat ansatte edb-folk, og han havde mulighed for at løse dette i det store »hug« hin januar.

Det kan heller ikke være økonomien, der strammer, da ydelserne til de private konsulenter er langt dyrere, end det er at imødekomme de lønkrav, som PROSA – ifølge offentlige kilder – har rejst.

Det er derfor nødvendigt at få kendskab til ministerens langsigtede politik med hensyn til at få løst det offentlige edb-opgaver.

Svar (12/8 87):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Finansministeriet er ikke bekendt med, at Socialforskningsinstituttet skulle have gennemført en sammenlignende undersøgelse af lønforholdene for edb-medarbejdere i staten i forhold til edb-medarbejdere i det private erhvervsliv.

Derimod har Finansministeriet i januar-februar 1986 gennemført en spørgeskemaundersøgelse blandt ét udvalg af personer, der inden for de seneste fem år enten havde tiltrådt eller forladt en stilling i staten. Formålet med denne undersøgelse var at belyse en række forhold omkring tilgang til og afgang fra ansættelse i staten. Som ét blandt mange spørgsmål indgik lønforholdene. Socialforskningsinstituttet varetog den praktiske del af undersøgelsen samt den statistiske bearbejdning af de indkomne besvarelser.

I undersøgelsen indgik et antal personalegrupper, som havde været nævnt i forbindelse med rekrutterings- og fastholdelsesproblemer i staten samt to kontrolgrupper omfattende de resterende ansatte. Edb-personale indgik som en særlig undersøgelsesgruppe.

En af undersøgelsens konklusioner var, at når man søger ansættelse i staten, begrundes det først og fremmest med forhold som tryk i ansættelsen og jobudfordringer, mens lønnen spiller en mindre rolle. Når ansættelsen er sket, udtrykker en del statsansatte utilfredshed med lønnen. Dette mønster gør sig også gældende for edb-personale.

Ud over dette viste undersøgelsen, at edb-medarbejdere, der foretog et stillingsskifte, hvad enten det var til eller fra en statslig ansættelse, fik en lønfremgang, der dog var størst for de medarbejdere, der forlod en stilling i staten.

Resultatet af Finansministeriets undersøgelse er publiceret i to generelle rapporter og 11 delrapporter om de enkelte undersøgelsesgrupper.

Spm. nr. S 1607

Til *finansministeren* (4/8 87) af:

Carsten Andersen (SF):